

Dosarul nr. Ire-154/15

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

25 noiembrie 2015

mun. Chișinău

Colegiul penal în componența:

Președinte

Nicolae Gordilă

Judecători

Liliana Catan

Ion Guzun

examinînd admisibilitatea în principiu a recursului în anulare declarat de juristul SRL "Acord Eurotrans", Sergiu Dodon, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 25 august 2015,

Termenul de examinare a cauzei:

instanța de recurs în anulare: 02.11.2015- 25.11.2015;

C O N S T A T Ă :

1. Prin ordonanța din 23.02.2015 a fost pornită urmărirea penală de către Procuratura Generală în temeiul existenței bănuielii rezonabile privind comiterea infracțiunii prevăzute de art. 244 alin. (2) lit. b) Cod penal, pe faptul identificării unei scheme criminale, cu implicarea mai multor agenți economici, inclusiv SRL "Iuris Brio", SRL "Grocor-Auto", SRL "Lemanos Plus", SRL "Exligro", SRL "Mavigrup Service", SRL "Conduct-Lina", SRL "Gefrix", SRL "Independent Trans Grup", SRL "Independent Taxi", SRL "Mitrocar-Prim", SRL "Acord Eurotrans", SRL "I&S Taxi", SRL "Transvio", SRL "GS Milion", SRL "Seip Autotrans", SRL "Gatolirprim", SRL "Mosinvest Grup", SRL „Great Auto Trade”, care desfășoară activitate ilegală de transport de pasageri în regim de taxi, manifestată prin nereflectarea în evidența contabilă a mijloacelor financiare real încasate, prezentarea organelor fiscale a unor date denaturate privind veniturile și cheltuielile realizate, angajarea fictivă în organele de conducere a întreprinderilor a unor persoane, care de fapt nu au tangență cu întreprinderea, acțiuni care în esență duc la neachitarea impozitelor și taxelor ce urmează a fi achitate la stat, în proporții deosebit de mari.

2. Prin încheierea judecătoreiei Centru, mun. Chișinău din 24.07.2015 a fost admis demersul procurorului în Procuratura Generală Roman Recean și autorizată efectuarea percheziției la sediul, oficiul și încăperile SRL "Acord Eurotrans" din

mun. Chișinău, str. Florarii 1A, în scopul depistării și ridicării instrumentelor care au fost destinate, au rezultat și/sau au fost folosite la săvârșirea infracțiunii, cum ar fi: documente contabile, fiscale, bancare, ștampile și rechizite juridice ale întreprinderilor indicate mai sus, inclusiv ale firmelor terțe; înregistrări contabile și de ciornă aferente activității comerciale ale companiilor vizate; corespondență și alte înregistrări, inclusiv în format electronic, înregistrate pe suporturi digitale (HDD, CD, flash, aparate de telecomunicații etc.); mijloace bănești nereflectate în evidența contabilă sau fără dovada originii justificate, precum și alte obiecte, care nu pot fi obținute prin alte procedee probatorii, decât prin efectuarea percheziției.

Instanța de judecată și-a motivat soluția prin faptul că, demersul înaintat de procuror este întemeiat în scopul stabilirii adevărului pe cauza penală. Astfel, există suficiente temeiuri de a presupune că autorizând efectuarea acestei acțiuni de urmărire penală vor fi depistate obiecte și obținute informații care au importanță pentru stabilirea adevărului pe cauza penală nominalizată. Din materialele prezentate de către procuror, din probele acumulate și din materialele de investigație operativă, instanța a concluzionat că rezultă o presupunere rezonabilă că anume la adresa indicată se pot păstra probele indicate de procuror în demersul său. Totodată instanța a verificat oportunitatea efectuării percheziției preconizate în coraport cu situația de drept, de fapt și astfel a considerat că percheziția la moment este oportună, necesară și probele pretinse de procuror pot fi obținute și confirmate doar prin efectuarea percheziției, lipsind altă posibilitate legală, acțiune ce necesită a fi autorizată de judecătorul de instrucție. Respingerea autorizării acțiunilor solicitate ar duce la o îngreunare nejustificată a clarificării stării de fapt invocată pe caz, măsura solicitată fiind oportună deoarece alte mijloace de clarificare compatibile măsurilor solicitate autorizarea căror se cere nu sunt.

3. Împotriva încheierii, recurs au declarat administratorul SRL "Acord Eurotrans" Cojocari Alexandr și reprezentantul SRL "Acord Eurotrans", Sergiu Dodon, prin care solicită admiterea recursului și anularea încheierii judecătorului de instrucție, indicând că hotărârea în cauză este una neîntemeiată și ilegală. Mai menționează că, judecătorul de instrucție a emis încheierea fără a avea la bază careva temeiuri considerabile și justificate legal, bazându-se doar pe raportul depus de către ofițerul de investigații, care, în esență poartă un caracter formal și general, fără a conține careva măsuri speciale de investigații, ce ar indica direct la necesitatea efectuării acestei acțiuni de urmărire penală.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 25 august 2015 s-a dispus respingerea, ca depus peste termen, a recursului declarat de administratorul SRL "Acord Eurotrans" Cojocari Alexandr și reprezentantul SRL

”Acord Eurotrans”, Sergiu Dodon și menținerea fără modificări a încheierii prin care a fost admis demersul procurorului și autorizată efectuarea percheziției la sediul, oficiul și încăperile SRL "Acord Eurotrans" din mun. Chișinău, str. Florării 1A.

4.1 Instanța de recurs examinând materialele prezentate, ținând cont de opinia recurentului, procurorului, a constatat că recursul urmează a fi respins, ca depus peste termen, fără examinarea legalității și temeiniciei lui, neverificând fondul cauzei.

Colegiul penal a menționat că potrivit art. 449 alin. (1) pct. 1) lit. b) Cod procedură penală, judecând recursul, instanța îl respinge, menținând hotărârea atacată, dacă recursul este depus peste termen, iar din conținutul art. 230 alin.(2) Cod de procedură penală rezultă că în cazul în care pentru exercitarea unui drept procesual este prevăzut un anumit termen, nerespectarea acestuia impune pierderea dreptului procesual și nulitatea actului efectuat peste termen. Această prevedere legală are caracter de garanție egală pentru părțile din proces, fiind impusă obligația îndeplinirii în termen a actelor procedurale, sub sancțiunea decăderii din acest drept procesual.

Potrivit prevederilor art. 302 alin. (2) Cod de procedură penală, hotărârea judecătorului de instrucție referitoare la autorizarea măsurilor procesuale de constrângere poate fi atacată cu recurs de către părți în instanța ierarhic superioară în termen de 3 zile.

Astfel, Colegiul penal a constatat că potrivit materialelor cauzei încheierea a fost pronunțată la 24 iulie 2015, iar conform declarațiilor reprezentantului SRL ”Acord Eurotrans” SRL, Sergiu Dodon, la data de 28 *iulie 2015* a fost efectuată percheziția, la data de 28 *iulie 2015* petiționarului i-a fost adusă la cunoștință încheierea în baza căreia s-a efectuat percheziția, iar la 04 august 2015, reprezentanții SRL ”Acord Eurotrans” SRL, au declarat recurs peste termenul prevăzut de lege.

Recurentul nu a invocat careva motive întemeiate pentru care a omis termenul de atac a încheierii care a fost pronunțată la 24 iulie 2015, fiind executată prin efectuarea percheziției la 28.07.2015 și nu a prezentat probe concludente ce ar servi drept temei de repunere în termen a recursului.

În asemenea circumstanțe, Colegiul penal nu s-a expus asupra motivelor invocate în recurs, or, instanța de recurs nici nu a purces la examinarea fondului recursului, deoarece potrivit prevederilor pct. 16 din Hotărârea Plenului Curții Supreme de Justiție nr. 22 din 12 decembrie 2005 „Soluția de respingere a apelului (respectiv recursului) ca depus peste termen sau inadmisibil nu implică o verificare a hotărârii atacate, întrucât instanța de apel (recurs) nu poate proceda la o verificare

de fapt și de drept a acesteia decît în cadrul unui recurs exercitat în mod legal”.

5. Hotărîrea menționată, în temeiul art. 466 Cod de procedură penală, a devenit irevocabilă la data pronunțării.

6. Împotriva deciziei menționate a declarat recurs în anulare ”Acord Eurotrans” SRL în persoana juristului Sergiu Dodon, care solicită casarea deciziei instanței de recurs cu pronunțarea unei noi hotărîri prin care să fie anulată încheierea instanței de fond privind autorizarea percheziției la adresa mun. Chișinău, str. Florării, 1A și respingerea demersului procurorului de autorizare a percheziției ca neîntemeiate.

În motivarea recursului în anulare a menționat faptul că instanța de judecată a emis încheierea de efectuare a percheziției fără a avea la bază careva temeiuri considerabile și justificate legal, bazîndu-se doar pe raportul depus de către ofițerul de investigații, care, în esență poartă un caracter formal și general, fără a conține careva măsuri speciale de investigații, care ar indica direct la necesitatea efectuării acestei acțiuni de urmărire penală.

De asemenea, judecătorul de instrucție nu a determinat gradul de implicare a fiecărui agent economic în presupusa schemă criminală și nu s-a descris rolul fiecărei întreprinderi, iar conform datelor din monitorul oficial întreprinderea “Iuris Brio” SRL și „GS Milion” SRL se află în proces de insovalibilitate, iar conform licenței de activitate a întreprinderii „Conduct Linia” SRL aceasta desfășoară activitate de construcție și reconstrucția clădirilor fapt ce derogă de la prestarea serviciilor de taxi, iar conform autorizației de funcționare „Gefrix” SRL prestează servicii de dispecerat Taxi 14474 și nu are tangență cu transportarea pasagerilor, nu încasează bani și nu eliberează bonuri, activitatea acesteia are tangență economică doar cu agenți economici care prestează servicii transport auto de călători.

Cu referire la decizia instanței de recurs menționează, că percheziția este o acțiune efectuată în cadrul desfășurării urmăririi penale dar nu o măsură procesuală de constrîngere și asupra acestei instituții nu se aplică normele care se referă la măsurile procesuale de constrîngere adică art.302 alin.(2) Cod de procedură penală.

Conform Codului de procedură penală, art.439 alin.(1), „Termenul de recurs împotriva hotărîrilor pentru care legea nu prevede calea de atac a apelului este de 15 zile de la data pronunțării hotărîrii” astfel, încheierea judecătorului de instrucție privind autorizarea efectuării percheziției se atacă cu recurs în termen de 15 zile de la data emiterii.

Aplicarea termenului de 15 zile, pentru intentarea recursului asupra încheierilor de autorizare a percheziției, fiind recunoscut și aplicat în practică de către instanțele de judecată, iar practica Curții de Apel Chișinău de utilizare a termenului de 3 zile

este una greșită și intră în contradicție cu practica general stabilită și legislația în vigoare, fapt care a dus la încălcarea drepturilor confințite în Constituția Republicii Moldova și Convenției CEDO.

7. Examinînd admisibilitatea în principiu a recursului declarat în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal concluzionează că acesta urmează a fi declarat inadmisibil din următoarele considerente.

Conform art. 305 alin. (8) Cod de procedură penală, normă în baza căreia s-a adoptat încheierea atacată, stipulează că încheierea judecătorului de instrucție, adoptată în condițiile prezentului articol, este definitivă, cu excepția cazurilor prevăzute de prezentul cod.

Potrivit art. 452 alin. (1) Cod de procedură penală, *hotărîrile judecătorești irevocabile pot fi atacate la Curtea Supremă de Justiție cu recurs în anulare, după epuizarea căilor ordinare de atac.*

Potrivit art. 452 alin. (1) Cod de procedură penală, persoanele menționate la art.401 alin. (1) pct. 2) și 3), precum și în numele acestor persoane, apărătorul sau reprezentantul lor legal, pot declara la Curtea Supremă de Justiție recurs în anulare împotriva hotărîrii judecătorești irevocabile, după epuizarea căilor ordinare de atac.

Reieșind din prevederile art. 453 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărîrile irevocabile pot fi atacate cu recurs în anulare în scopul reparării erorilor de drept comise doar la judecarea cauzei, în cazul în care un viciu fundamental în cadrul procedurii precedente a afectat hotărîrea atacată.

Prin urmare, normele de drept nominalizate prescriu în mod expres că, pot fi atacate cu recurs în anulare doar hotărîrile judecătorești prin care a fost judecată cauza penală în fond, adică hotărîrile irevocabile de condamnare, de achitare sau de încetare a procesului penal, după epuizarea căilor ordinare de atac.

Circumstanțele enunțate atestă, că celelalte categorii de hotărîri judecătorești irevocabile, inclusiv cele adoptate în temeiul prevederilor art. 313 Cod de procedură penală, nu sunt pasibile de drept de a fi contestate prin intermediul recursului în anulare.

În urma celor expuse, rezultă că recursul în anulare declarat în speță în aspectul vizat, adică fiind declarat împotriva unei hotărîri judecătorești irevocabile, dar prin care nu a fost soluționat fondul cauzei penale, nu are suport legal.

Conform art. art. 456 alin. (1), 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța decide inadmisibilitatea recursului înaintat în cazul în care se constată că acesta este vădit neîntemeiat, situație ce persistă în cauza dată.

8. În conformitate cu prevederile art. art. 456 alin. (1), 432 alin. (1), (2) pct. 4), alin. (3) Cod de procedură penală, Colegiul penal,-

D E C I D E :

Inadmisibilitatea recursului în anulare declarat de juristul SRL ”Acord Eurotrans”, Sergiu Dodon împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 25 august 2015, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată publicată la 25 noiembrie 2015.

Președinte

Nicolae Gordilă

Judecători

Liliana Catan

Ion Guzun